

Armo

riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta nykyajan ihmiselle

15 vsk

Nro 1 /Syksy/2019

(Lehti Nro 2)

ARMO RIITTÄÄ

Julkaisija:

Evangeliumin opintoyhdistys ry
PL 17, 05831 Hyvinkää

www.evangeliumikoulu.fi

Päätoimittaja: Per-Olof Malk

Taitto: Juhani Aitomaa

Kustantaja:

Kustannus Näkökulmajulkaisut
Viskurintie 7, 37500 Lempäälä

ISSN 1797-2477 (Painettu)

ISSN 1797-2493 (Verkkolehti)

Lehden tilaukset: Näkökulmajulkaisut,
Viskurintie 7, 37500 Lempäälä

Sähköposti: tilaus@nakokulma.info

Tässä numerossa:

Per-Olof Malk

Uskonpuhdistuksen opetus

Olavi Peltola

Voimattomalle voimaa

Per-Olof Malk

Muistoja opiskelua ajoilta

Asbjorn Kvalbein, Per-Olof Malk

Heikkoudesta ei välttämättä ole haittaa
kun auttaa toista heikkoa

Per-Olof Malk

Jumalan kansan häpeä ja kunnia

Per-Olof Malk

Erään suositun harhan ydinopetusta
etsimässä

Armo Riittää -lehti

Tämä numero on tilausjakson toinen numero (aiempi lehti ilmestyi syksyllä 2018).

Armo Riittää lehti ilmestyy jatkossa ilman aikataulua.

Näkökulma -lehden tilaajat saavat sen jatkossa ilmaiseksi, eli se sisältyy Näkökulma -lehden tilaushintaan. Vain Armo Riittää -lehden paperiversion tilanneet maksavat 3,50 e/nro lehden ilmestyttyä (lehden mukana seuraa maksuohjeet).

Tilaushinnat ja ohjeet Armo Riittää -lehdelle (paperiversio):

Tilaukset sähköpostilla: tilaus@nakokulma.info

Ilmoita: nimi - osoite - (puh.nro - sähköposti).

Kirjoita viestiosaan maininta: **AR -lehti**.

Tilausosoite postitse: Näkökulmajulkaisut, Visurintie 7, 37500 Lempäälä.

Digitaalilehti (PDF): Lehti lähetetään tilaajan

ilmoittamaan sähköpostiosoitteeseen. Maksuohjeet (2,75 e/nro) seuraa mukana.

Näkökulma -lehti

3 Syksyn 2019 ja vuoden 2020 aikana ilmestyy seuraavan jakson 6 numeroa. Lehti toimii osaltaan EVOP -verkoston yhteydenpitäjänä ja tiedottaa myös EVOP:in tilaisuuksista monipuolisen hengellisen annin lisäksi. Ilmestyy paperiversiona ja digitaalisena PDF -lehtenä.

Tilaushinnat ja ohjeet Näkökulma -lehdelle (paperiversio):

Tilaukset sähköpostilla: tilaus@nakokulma.info

Ilmoita: nimi - osoite - (puh.nro - sähköpostiosoite).

6 numeron jakso 26,50 e. Lehti maksetaan ilman erikseen

lähettävää laskua tilille: **FI53 5228 0320 0999 35**

Saaja: Kustannus Näkökulmajulkaisut.

Kirjoita viestiosaan maininta: **NK -lehti**.

Tilausosoite postitse kuten edellä.

Digitaalilehti (PDF): 21 e/jakso (6 numeroa). Lehti

lähetetään tilaajan ilmoittamaan sähköpostiosoitteeseen.

Lehti maksetaan ilman erikseen lähettävää laskua tilille:

FI53 5228 0320 0999 35

Saaja: Kustannus Näkökulmajulkaisut.

Kirjoita viestiosaan maininta: **NK PDF -lehti**.

MUISTA ilmoittaa tilaajatiedot joko kirjoittamalla ne maksun viestiosaan tai lähettämällä sähköpostilla tilaus@nakokulma.info

Uskonpuhdistuksen opetus

Maallinen ja hengellinen toiminta tulee pitää omilla ”tonteillaan”

Rovasti Per-Olof Malk

Yhdysvaltojen presidentin sanoma siitä, että hän on ”se Valittu”, Jumalan valitsema niin kuin Kristus on, ja että hänen valintansa oli ”Jumalan toinen tuleminen” maailmaan, ovat esimerkkejä siitä, mitä maallisen ja hengellisen regimentin välisen rajan hämärtyminen voi aiheuttaa kristilliselle sanomalle.

oloissa pyrkiä eteenpäin avautumalla kumppaneiksi toisilleen - niin kuin toisistaan hyötyvät eliöt voivat luonnossa alkaa elää fyysisestikin yhdessä esim. toisiinsa kietoutuen.

Tämäntapaisessa, luonnosta tutussa, symbioottisessa suhteessa etenkin kirkot voivat nähdä parhaan ratkaisun

omaa tulevaisuuttaan ajatellen. Silloin ne vähentävät omien juuriensa ravintokäyttöä ja alkavat tarkkailla yhteiskunnan virtauksia ja mukautua niihin. Sellainen voi tuoda arvostusta maallisen vallan taholta, mikä kirkkoissa voi tuntua elinvoimalta, joka antaa uskoa tulevaisuuteen. Maallisten vallanpitäjien näkemysten

ja toimien pitäminen erossa kirkkojen työstä ja kristillisestä sanomasta oli yksi uskonpuhdistusajan merkittävistä painotuksista. Näissäkin asioissa palattiin Raamatun opetuksiin.

Uskonpuhdistajat ja heidän hengelliset jälkeläisensä puhuivat ”Jumalan kahdesta tavasta hallita luomakuntaansa”. Jumalan hallintatavoista toinen on hänen tapansa hallita ihmisiä laillisen esivallan kautta, siis maallisella järjestyksellä, lakien ja oikeusjärjestyksen sekä erilaisten

Kun enemmistö ihmisistä ennen kristillisinä pidetyissä maissa on alkanut yhä mutkattomammin omaksua pakanallisia (ei-kristillisiä) ajattelu- ja elämäntapoja, vähemmistöön jäävien kristittyjen joukosta tulee esille niitä, jotka esittävät voimakkaita vaatimuksia pakanallisille vallankäyttäjille. Ihmisten näkemykset, odotukset ja pyrkimykset käyvät ristiin. Näemme ympärillämme, meillä ja muualla, kuinka kristillinen kirkko ja maalliset vallankäyttäjät voivat tällaisissa

virkojen välityksellä. Näinä aikoina puhutaan oikeusvaltioperiaatteista ja niiden noudattamisesta. Siinä keskustelussa käsitellään ainakin jotakin tästä aiheesta.

Tätä hallintatapaa uskonpuhdistuksen kirkoissa kutsuttiin ja kutsutaan edelleen maalliseksi regimentiksi (regnum civile). Maallisesta luonteestaan huolimatta esivalta on "miekkoinen", siis lakineen ja lain valvojiin, Uuden testamentin mukaan "Jumalan palvelija, sinulle hyväksi" (Room. 13). Toinen Jumalan tapa hallita ihmisiä toteutuu kristillisen kirkon kautta niin kauan kuin kirkko opettaa ja julistaa Jumalan sanaa oikein. Evankeliumin julistamisen hedelmänä syntyy Pyhän Hengen vaikutuksesta ihmisissä uskoa Jumalan pelastustekoihin ja lupauksiin. Siten ihmiset saavat armosta ja Kristuksen tähden ajallisen elämänsä aikana iankaikkisen elämän lahjan. Tätä Jumalan hallintatapaa kutsutaan hengelliseksi regimentiksi (regnum Christi).

Luonnossa kahden lajin symbioottinen elämä on tavallisesti kummallekin osapuolelle elinehto. Mutta maallisen ja hengellisen regimentin hallintatapojen lähentyminen ja yhdistyminen aiheuttaa väärää vallankäyttöä ja väärää kristillistä opetusta. Jos esim. kirkko ja sen julistustyö joutuu maallisten toimijoiden määräysvaltaan, kirkon sanoma muuttuu. Se muotoillaan maallisen vallan tahdon mukaiseksi.

Sen lisäksi, että kirkko voi maallistua avaamalla pakosta tai vapaaehtoisesti ovia maallisille näkemyksille ja tahoille, voivat myös maalliset vallankäyttäjät joskus vetää puoleensa kristittyjä ryhmiä. Sellaisestakaan symbioosista ei synny hyvää.

Viime viikkoina on suurta maallista valtaa käyttävä Yhdysvaltojen presidentti herättänyt huomiota itseään koskeneilla lausunnoillaan. Itsestään hän on puhunut ennenkin, mutta loppukesällä hän joidenkin mielestä ylitti jo rajoja pahasti. Kun hän elokuussa puhui lehti- ja tv-yhtiöiden edustajille vallastaan, presidentti kesken puhettaan levitti hiukan käsivarsiaan ja käänsi samalla kasvonsa kohti taivasta ja sanoi: "I am the Chosen One". Se tarkoittaa "Minä olen se valittu". Monet amerikkalaiset yhdistivät presidentin käsityksen omasta itsestään siihen, mitä Jeesus toisinaan sanoi itsestään ja mitä Jumala aika ajoin sanoi Pojastaan.

Monet hätkähtivät ja kokivat presidentin tulleen maallisen vallankäytön puolelta kirkkojen ja uskonsisällön puolelle, astuneen jopa Jeesuksen rinnalle toisena Messiaana. Monet kokivat presidentin ajatukset loukkaavana puheena ja Jumalaa pilkkaavana. Itsensä vertaaminen Jumalan Poikaan on monelle amerikkalaiselle edelleen kauhistuttava synty. Presidentin kristittyjen tukijoiden joukossa on myös regimenttien rajan ylittäjiä. Noin 70 prosenttia ns. evankelikalaisista (raamatullisista)

kristityistä Amerikassa kuuluu tähän joukkoon. Heidän mielestään presidentti on Raamatussa kirjoitettujen profetioiden täyttymys ja Jumalan lähettämä pelastaja Amerikan kansalle. Vaikka presidentti on valittu maallisen hallintavallan johtajaksi maassaan, hän on kuvannut valtaannousuaan "Jumalan toisena tulemisena". Tämänkin ajatus on herättänyt sekä levottomuutta että hämmennystä, sillä siinä näyttää olevan yhdistettynä juutalaisten Messias-odotus että Kristuksen paluun odotus, joka kuuluu kristinuskoon. Presidentin mukaan juutalaisten pitkän odotuksen täyttymys on hän, presidentti itse. Mutta presidentin on ymmärretty myös tarkoittaneen, että hän on uudelleen lihaksi tullut Kristus, "Jumalan toinen tuleminen", niin kuin hän asian ilmaisi. Tästä aiheesta puhuessaan monet kristityt puhuvat Jeesuksen toisesta tulemisesta.

Tällainen käsitys presidentistä muistuttaa myös Rooman imperiumin hallitsijoiden antamaa kuvaa itsestään ajanlaskumme ensimmäisinä vuosisatoina. Rooman keisareista ja heidän työstään puhuttaessa käytettiin usein sellaisia ilmaisuja kuin "vapahtaja", "herra", "hyvä uutinen" ja "rauha". Tällaiset sanat liitettiin Rooman korkeimpiin vallankäyttäjiin, keisareihin. He olivat jumalia, joita alamaiset palvoivat ja rukoilivat. Vainojen syynä oli usein se, että kristityt kieltäytyivät palvomasta keisaria jumalana ja rukoilemasta häntä niin kuin Jumalaa rukoillaan.

Kristittyjen sanoma Raamatun Jumalasta vaikutti usein maallisen vallan

edustajien "korvaamiselta" Jumalan Pojalla, Jeesuksella Kristuksella, ainoalla oikealla Vapahtajalla, Herralla, evankeliumin tuojalla ja todellisen rauhan antajalla. Kristityt eivät yhdistäneet keisarin ja Jumalan valtaa vaan pitivät ne erillään, jotta evankeliumi säilyisi puhtaana. He sanoivat Jeesuksen opetuksen mukaan, että keisarille tulee antaa, mikä keisarille kuuluu, mutta Jumalalle tulee antaa, mikä hänen on. Tämän mallisten vallanpitäjien ja hengellisten johtajien välisen eron Jeesus nosti esille sanoessaan: "Ne, joita kansojen ruhtinaiksi katsotaan, herroina niitä hallitsevat - - - Mutta näin ei ole teidän kesken, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne; ja joka teidän keskuudessanne tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja. Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä."

Tässä on maallisen ja hengellisen regimentin raja ja kummankin olemus kuvattuna. Maallisella vallankäytöllä hallitaan ihmisiä, hengellisellä vallankäytöllä palvelee ihmisiä ja Jumala antaa Henkensä ihmisten hyväksi. Kirkon / kristikunnan kannalta oleellista on, että Jumalan valtakunnan työssä palvelevat ja siitä vastuussa olevat pysyvät tontillaan, oman vallankäyttönsä rajoissa ja että kristikansa opettajineen pitävät uskollisesti esillä Jumalan sanaa. Siinä on niin paljon tekemistä, ettei voimavaroja tulisi mihinkään muuhun sirotella.

Voimattomalle voimaa

Rovasti Olavi Peltola

Kun jouduin muutamaksi päiväksi sairasvuoteelle, tunsin syvää voimattomuutta. Jälleen huomasin, ettei ole helppoa olla heikko. Se on tuskastuttavaa, vastenmielistä ja vaikeaa. Ehkä lapsen on helppo olla heikko, mutta aikuisena haluaa olla vapaa, toimia tahtonsa mukaan. Heikko on avuton.

Sitä ihmeellisempää on huomata, kuinka Paavali toteaa: ”Me iloitsemme, kun olemme heikot” (2.Kor. 13:9). Tämä on sitä merkillisempää, kun tiedämme kirjeen vastaanottajien purevasti arvostelleen Paavalia hänen heikkoutensa tähden: ”Ruumiillisesti läsnä ollessaan hän on heikko”, he sanoivat. Ja mikä on kaikkein pahinta lähetyssaarnaajan elämässä? Julistuksen heikkous. Paavali sanottiin: ”Eikä hänen puheensa ole minkään arvoista” (10:10).

Paavalin heikkous lähetystyössä oli sairaudesta johtuvaa ja niin näkyvää, että kuulijoilla oli kiusaus halveksia ja vieroia häntä hänen ruumiillisen tilansa tähden, Gal 4:14. Pakanallisen ajattelun mukaan Jumalan valitsema ihminen ei voi olla heikko eikä sairas. Jumalan ihminen on terve.

Paavali ei hävennyt paljastaa kuulijoilleen, kuinka hänen rasituksensa olivat olleet yli voimien käyvät ja kuinka epätoivoinen hän oli ollut (1:8). Hän ei pelännyt tunnustaa olevansa kaikin tavoin ahdistettu ihminen, joka koki pelkoa (7:5) aina masennukseen asti.

Hän ei hävennyt tunnustaa kirjoittavansa suuressa sydämen ahdistuksessa ja hädässä monin kyynelin (2:4). Hän myönsi avoimesti, että hänen ulkonainen ihmisensä menehtyi ja maallinen maja hajotettiin maahan. Siksi hän huokasi raskautettuna ettei hän tahtoisi riisuutua (5:1 4). Lähetystyössään hän oli kaikin tavoin ahdingossa, neuvoton, maahan kukistettu.

Kuitenkin Paavali kesti. Hänen suuri heikkoutensa ei johtanut häntä lamaan-tumiseen. Hän kirjoitti: Olemme ”kuolemaisillamme, ja katso me elämme” (6:9), olemme ”murheellisina, mutta aina iloisina, mitään omistamatta, mutta kuitenkin omistaen kaiken”. Hän oli oppinut Jumalan valtakunnan

MARJATTA JUNKKAALA (TOIM.)

OLAVI PELTOLA

MIES SANOJEN TAKANA

Erityishinta
vain 5,00 eur!

Kirja tilattavissa:
Perussanoma Oy

<https://perussanoma.fi/p/228-olavi-peltola-mies-sanojen-takana/>

salaisuuden, jossa Jumala joka hetki luo tyhjästä kaiken ja "kutsuu olemattomat, ikään kuin ne olisivat" (Room.4:17). Jumalan voima tulee näin täydellisesti ilmi ihmisen heikkoudessa. Paavali oli ennen kääntymistään ollut vahva ihminen, joka oli pystynyt suurenmoisiin saavutuksiin.

Kristuksen edessä hänestä oli tullut syntisistä suurin, joka tarvitsi vain armoa. Ennen hänet omat tekonsa nostivat hänet korkeuksiin, nyt hän oli kokonaan Kristuksen sovittavan teon varassa. Hän tarvitsi aina enenevää armoa. Tällaisen rakastavan ja anteeksiantavan Kristuksen tähden ei tarvitse enää pelätä heikkoutta, vaan voi jopa olla mielistynyt heikkouteen (12:10).

Luther kirjoittaa samasta asiasta: "Sitten hän (Jumala) antaa hurskaiden menettää voimansa ja joutua ahdinkoon niin, että kaikki luulevat heidän loppunsa ja viimeisen hetkensä tulleen, mutta juuri silloin hänen voimansa on heitä lähinnä, niin kätkeytynä ja salaisena, etteivät edes ahdingossa olevat itse sitä tunne, vaan

ovat kokonaan uskon varassa. Siinä on Jumalan koko voima ja käsivarsi, jos vain on uskoa, joka sitä odottaa.

Ahdingon mentyä ohi käy ilmi, mikä voima heikkouteen on kätkeytynä. Katso, siten Kristus menetti voimansa ristillä ja juuri siellä hän osoitti suurinta voimaa: hän voitti synnin, kuoleman, maailman, helvetin, perkeleen ja kaiken pahan. Sillä tavoin kaikki marttyyrit olivat voimakkaita ja voittivat ja sillä tavoin voittavat vielä nytkin kaikki kärsivät ja sorretut. Sen tähden Joel sanoo: 'Voimaton sanokoon: minulla on runsaasti voimaa', mutta uskossa, ei ulkonaisesti."

Kirjoittaja, opetusneuvos, rovasti Olavi Peltola täytti elokuun lopussa 90 vuotta. Peltolat ovat viime kuussa muuttaneet. Välitämme mielellämme merkkipäivä- ja muita tervehdyksiänne Olaville, joka Evankeliumin opintoyhdistyksen alkuhetkistä lähtien oli aktiivisesti mukana toiminnan tukijana ja arvoostettuna opettajana ja joka muistaa monia. - Yllä olevan kirjoituksen julkaisimme Armo riittää -lehdessämme 3/2004, siis 15 vuotta sitten.

Muistoja opiskeluaajoilta

Ainoa elämä, joka kelpaa Jumalalle, on Jeesuksen elämä
Per-Olof Malk

Per-Olof Malk

Vanhoja kirjojani selatessani sattui käteeni kirja The Calvary Road, Golgatan tie. Opiskeluaikoina se auttoi meitä, ainakin muutamia, näkemään Jeesuksen merkityksen suurempana kuin silloisen pyhityssävytteisen julistuksen meille alleviivaama "toimintamme"

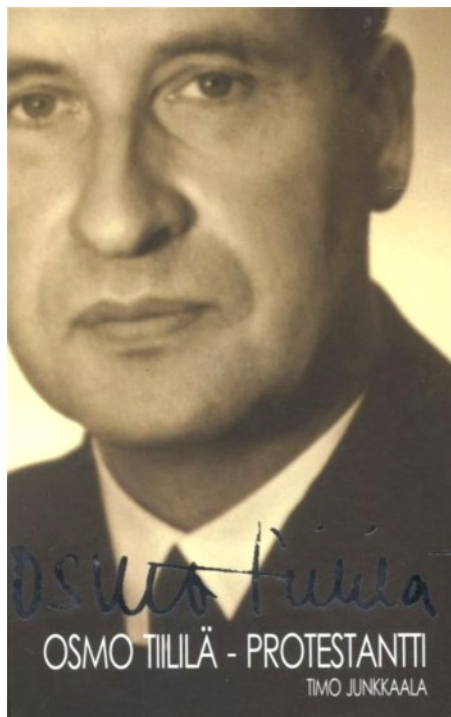
Avasin kirjan ja luin 1960-luvulla alleviivaamiani kohtia: "Ainoa elämä, joka on Jumalalle otollista, ja ainoa voittava elämä on Jeesuksen elämä – ei koskaan meidän elämämme, yritimepä miten paljon tahansa." Kuulostihan tuollainen silloin uskaliaalta väitteeltä. Meitä ohjattiin niin voimakkaasti toimintaan, että jotkut toverini

alkoivat harkita opintojensa lopettamista ja elämän antamista heti ja kokonaan evankelioinnille ja lähetystyölle.

Myös Jeesuksen välitöntä paluuta jotkut odottivat varmoina, niin, ettei aikaa ollut hukattavissa. Niin pitkälle osa pääsi, että alkoi laiminlyödä opiskeluaan saadakseen enemmän aikaa aktiivisuuteen.

Tällaisen opetuksen ilmapiirissä keskuudessamme oli paljon tuota "yrittämistä", josta kirjassa puhuttiin. Kirjassa tosin sanottiin, että ainoa Jumalalle otollinen elämä oli Jeesuksen elämä, ei koskaan meidän. Ei koskaan meidän. Olihan tuo monen mielestä halveksivasti sanottu. Siinä tunnuttiin olevan lähellä harhaoppia. Sielujen voittamisesta oli tullut – tai oli tulossa – monelle uusi Kristus Raamatun Kristuksen rinnalle ja tämä toinen Jeesus halusi meidän olevan liikkeellä.

Muistan erään opiskelijaillan, jonka alussa kiersi huhu, että puhumaan oli tulossa yllätysjulistaja, teologian professori Osmo Tiilikä. Hän oli siihen aikaan kirkossa halveksitun profeetan asemassa, arvostettu ja hyljeksitty mies, jolla aina oli jotakin annettavaa. Kun hän kesken ensimmäisen puhujan

opetuksen astui saliin, salissa kävi äänetön kohahdus. Joku sanoisi, että ilmapiiri sähköistyi.

Kun Tiirilän vuoro tuli, hänen aiheenaan olivat Jeesusta korvaavat asiat, ennen muuta uskovien sellainen aktiivisuus, joka työntää sivummalle Jeesuksen ja hänen työnsä uskovien työn tieltä. Asia oli sama kuin kirjassa Golgatan tie. Tiirilän asema hengellisten asioiden opettajana oli kuulijakunnassa niin suuri, että hänen puheensa saattoi merkitä ratkaisevaa tukea ajatuksille, joita Golgatan tie-kirja oli osalle lukijoita tuonut mieleen. Jeesus on tärkeämpi kuin työemme, Jeesus on tärkein, pelas-

tukseen ei tarvita muuta kuin Jeesuksen sijaiskuoleman siunaus.

Siihenastiset kokemuksemme olivat sellaisia, että meistä osa hyvin varovaisesti luki kirjaa Golgatan tie. Toiset sen sijaan olivat jo ennättäneet huomata, että oma rohkeus ja into ja puhtaus olivat vaatimattomia asioita. Muuttumisemme oli niin vajavaista, että jotkut hiljaa itsekseen pohtivat, olikohan heissä tapahtunut mitään muuttumista paremmaksi. Itseensä pettyneet pysyivät oikean opin tiellä kieltämällä heikkoutensa itsensä ja muiden edessä. Mutta nyt he lukivat: "Koska meidän itsekeskeinen elämämmme on Jeesuksen elämän täysi vastakohta, emme koskaan (emme koskaan, siinä sanottiin!) voi täyttyä hänen elämällään, ellei Jumala saa jatkuvasti kuolettaa meidän elämäämme."

"Kuolettaa elämä." Ja "jatkuvasti!" Miten sellaisessa tilassa voi muuttua paremmaksi, elävämmäksi, ahkerammaksi, paremmaksi? Onneksi kirjan kirjoittajalla oli esimerkkejä siitä, miten Jumala jatkuvasti voi kuolettaa elämäämme. Esimerkit auttoivat ymmärtämään, ettei Jumalan kuolettava työ ollut kuin giljotiinin terän putoamista niskaamme ja vanhan ihmisen äkkikuolema, vaan kuolettaminen on kärsimystä, jonka tarkoituksena on murtaa uskoamme itseemme, jotta meissä syntyisi aito avun tarve ja jotta näkisimme Jeesuksen elämän riittävän kristityille. Tarvittiin uskallusta poiketa muiden ylläpitämästä

menestysuskosta tappioita kärsineiden uskoon.

Jumalan kuolettava työ koostuu luopumisista, tappioista, heikkoudesta, yksinäisyydestä, lankeemuksista, synnin rakastamisesta, synnin toistuvasta tekemisestä... oman syyllisyyden syvemmästä tuntemisesta, oman kapinallisen mielen tunnistamisesta, oman avuttomuuden havaitsemisesta. Piti luottaa siihen, että Jumalan edessä "rumakin totuus on parempi kuin kaunis valhe".

Olen myöhemmin nähnyt, että sellainen hengellinen elämä, jossa epäonnistumiset toistuvat, jossa heikkous jatkuu, jota sairaudet ja hylätyksi tulemiset leimaavat, on "Jumalan lapiotyötä". Hän kaivaa esille totuutta, jonka hän tietää olevan ihmisiltä peitossa. Hän kaivaa sitä esille, että ihminen itsekin näkisi kelvottomuutensa ja lakkaisi toivomasta itse tehtyä pelastusta turvakseen.

Jumalan työn kohteena olevaan elämään Jumala antaa kuolettavaa armoa, siis armoa, joka näyttää meille pienuutemme ja avuttomuutemme ja syyllisyytemme, sillä itsensä näkeminen totuudellisesti ei ihmiselle ole mahdollista vaan se näkyy, kun se näkyy, Jumalan armosta. Ja totuuden näkeminen voi jossakin määrin tehdä meidät halukkaiksi sanomaan: "Ainoa Jumalalle otollinen elämä on Jeesuksen elämä." Sitten voi nousta pyyntö: Anna Jumala Jeesuksen elämän olla minun elämäni sinun edessäsi. Niin kuin sanassasi kristityistä sanotaan, "te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa" (Kol. 3:3).

Hengellinen laulu, jota silloin sydämestämme ja sanoja rukoillen toisinaan lauloimme, sisälsi tällaisia pyyntöjä: "Sä yksin Jeesus täytät elämäni... ja joka päivä polkuun piirtämään, sä pyhät silmäs' tutkistellen luo. / Jos en voi luokses voittajana tulla, tuon sulle tappioni

kuitenkin.
Mä tiedän,
että haavoihini sulla,
parannus
täysi on, oi
Armoisin..."

Heikkoudesta ei välttämättä ole haittaa kun auttaa toista heikkoa

Asbjørn Kvalbein

Tämä on kertomus norjalaisesta postinjakajasta, omakotitalon asukkaasta ja koiranpennusta. Lähtöasetelma voi vaikuttaa oudolta, mutta toivomme, että kertomus voisi rohkaista edes yhtä heikkoa ystävää tänään. Eräänä päivänä muuan nuori postinjakaja kiinnitti huomionsa ilmoitukseen, joka oli laitettu näkyville postilaatikon viereen talon portinpieleen. ”Koiranpentuja myytävänä” siinä luki. Nuori mies korotti äänensä ja huusi miehelle, joka seisoj pihalla odottelemassa päivän postin saapumista:

- Mitä pennut maksavat?
- Tuhat kruunua, vastasi mies ja lähti tulemaan portille päin.

Nuorukainen katsoi maahan ja sanoi: ”Saanko minä edes katsoa niitä hetken?” Mies laittoi kaksi sormeaan huuliensa väliin ja vihelsi. Kohta talon kulman takaa jolkotti koira perässään neljä kaunista pientä pentua. Hetken päästä tuli viideskin pentu, mutta se kulki vaivalloisesti; se ikään kuin veti toista takajalkaa perässään.

- Mikä tuota pentua vaivaa, kysyi postimies ja osoitti viidettä pentua.

- Se on vammaisen. Olemme käyttäneet sitä eläinlääkärillä ja hän otti röntgenkuvan. Koiran takajalan nivelissä on jotakin niin vialla, ettei sitä kuulemma voida edes leikkaamalla saada kuntoon.

Miehen hämmästykseksi nuori mies otti silloin esille kukkaronsa ja sanoi: "Haluan ostaa tuon pennun. Maksan sinulle siitä pienissä erissä kerran viikossa, kunnes olen maksanut koko sen hinnan."

- Sinä et nyt tainnut ihan ymmärtää asiaa. Tuo vammaisen pentu ei koskaan tule juoksemaan eikä hyppimään, sanoi mies. "Se tulee koko elämänsä ajan olemaan rampa. Et kai sinä tuollaista hyödytöntä pentua itsellesi halua?"

Nuori mies kumartui hieman, nosti toista housunlahjettaan ja näytti miehelle jalkaansa. Säarestä alaspäin koko jalka oli korvattu proteesilla: terästangolla ja sääreen kiinnitetyllä tupella. Nuorukainen katsoi sitten miestä ja sanoi: "Tuo vammaisen pentu tarvitsee jonkun, joka ymmärtää sitä. Se tarvitsee jonkun, joka auttaa sitä läpi elämän."

Kertomus kuvaa toisinaan esille tulevaa totuutta: Heikoilla ihmisillä voi olla erityisen ymmärtäväinen ja suuri sydän toisia heikkoja kohtaan. Heikkoudesta voi olla apu, jos ihminen tahtoo auttaa muita heikkoja. Kun Jumala vapautti Israelin

Egyptistä, hän ei lähettänyt sinne aseistettua vapautusarmeijaa tai vakuuttavaa ja ihailua osakseen saavaa puhujaa. Jumala lähetti heprealaisten auttajaksi yhden ihmisen, Mooseksen, joka oli viettänyt erämaassa yksinäistä elämää 40 vuotta - ja jolla oli puhevika. Sellaista heikkoutta Jumala halusi. Moody sanoi aikanaan: "Mikään ei ole pientä, kun Jumala ryhtyy toimeen."

Voiman käyttö aiheuttaa usein etäisyyttä, heikkous sen sijaan luo monesti läheisyyttä ja lähestytävyyttä. Apostoli Paavali kirjoitti itseään kuvaten: "Heikoille olen ollut heikko, voittaakseni heikot - - pelastaakseni edes muutamia." Hän myös kertoi: "Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta." Pyhistä halvin on pyhistä arvottomin, sopimattomin, puutteellisin. Paavali kirjoitti myös Kristuksesta sanoen, että "hänet ristiinnaulittiin, kun hän oli heikko". Me tiedämme, ettei häntä vain ristiinnaulittu, vaan ristillä hän myös lunasti ihmiset. Suurimman avun meille hän antoi, kun hän oli heikko.

Jumala on valinnut sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen mikä ei ole mitään, saattaakseen korkea-arvoiset, ihailua saavat ja vahvat häpeään. Jumala ei tee työtään niiden kautta, jotka luottavat itseensä ja luulevat olevansa Jumalan valtakunnan vahvoja tukijalkoja

Asia on pikemminkin näin: Mitä enemmän me joudumme itse heikkoudessa tukeutumaan Jumalaan, sitä enemmän me myös rukoilemme häneltä apua. Mitä enemmän hän viipyy luonamme, sitä enemmän hän myös toimii ympärillämme.

(Alkuperäisestä tekstistä muokannut ja suom. POM)

Jumalan kansan häpeä ja kunnia

Per-Olof Malk

Jumalan kansan häpeä on, että se ei suostu näkemään syntisyyttään ja syyllisyyttään Jumalan edessä tai se peittää näkemänsä syyllisyyden, kiistää muiden edessä sen, minkä itse itsessään näkee ja peittää syyllisyytensä.

Jumalan kansan häpeä on, että se jatkaa Jeesuksen ajan fariseusten tapaa elää ja se kyselee, ikään kuin itse olisi syytön: Kuinka Jeesus voi syödä yhdessä publikaanien ja syntisten kanssa? Hänhän romuttaa koko uskonnollisen järjestelmän. Hänhän vie pohjan Mooseksen opetuksilta ja lailta ja profeetoilta ja suosii syntiä.

Jumalan kansan kunnia puolestaan on, että se seuraa Jeesusta, ei matkien

häntä vaan hänen lahjavanhurskauttaan pyytäen. Jumalan kansan syntiset seurasivat Herraa hänen ollessaan maan päällä ja he aterioivat Jeesuksen kanssa, elivät elämänsä hänen lähellään ja hänen armonsa varassa. Jumalan kansalla ei ole muuta kunniaa kuin Vapahtajansa ja siksi se seuraa häntä. Jumalan kansan kunnia ei siis ole sen omaa kunniaa, joka seuraisi tätä kansaa minne se meneekin, sillä ei ole mitään kunniaa itsessään, ei omassa elämässä, vaan sen kunnia on yksinomaan sen Lunastaja ja Sovittaja.

Ajattele, minkälaisia ihmisiä Jeesus tuo Isän luo taivaaseen julkisen toiminnan kaudeltaan maan päällä!

Kyllä hän tietysti tuo opetuslapset, jotka tekivät työtä Herran valtakunnan levittämiseksi, mutta jotka myös epäilivät, kielsivät ja muilla tavoin olivat heikkoja niin kuin tullivirkailija Matteus ja Jerikosta kotoisin ollut publikaanien esimies Sakkeus.

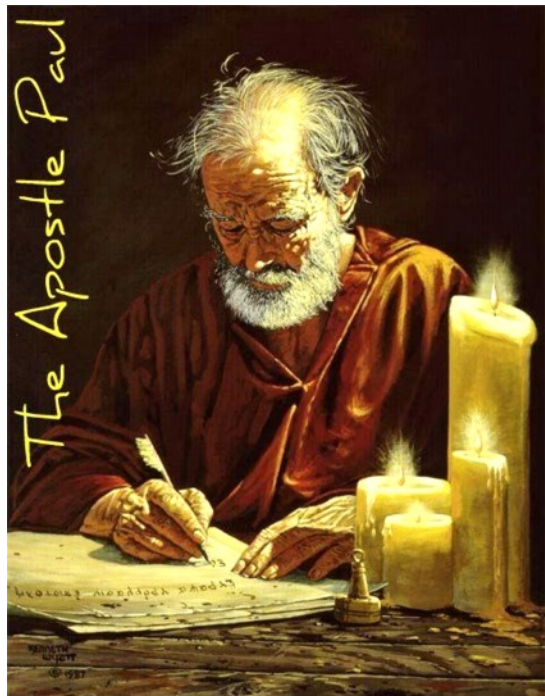
Mutta opetuslastensa lisäksi Jeesus tuo Isän luokse Saulus tarsolaisen, entisen fariseuksen, sittemmin Paavalina tunnetun, jonka tilillä oli kristittyjen julmaa kiduttamista ja tappamista Jumalan nimessä. Paavali oli - nykykielellä sanottuna - sarjamurhaaja tai joukkomurhaaja. Jos hän olisi elänyt meidän ajassamme samalla lailla kuin hän eli omana aikanaan, hänet olisi vangittu jo Jerusalemissa ja hänet olisi tuomittu elinkautiseen vankeuteen, kuoleman-tuomiota kun meillä ei ole.

Taivaaseen Jeesus tuo myös toisen juutalaisen fariseuksen, suuren neuvoston jäsenen nimeltään Nikodeemus. Lisäksi hän tuo Isän luokse Lasaruksen, joka oli ehditty jo haudata niin, että hän alkoi mädäntyä.

Ja hän tuo taivaaseen Isän luokse monia tuntemattomia kuten kaksi pahojen henkien vaivaamaa ihmistä, jotka asuivat yhteiskunnan ulkopuolella Gadaran alueen hautaluolissa. Haudoissa hekin siis olivat Lasaruksen tavalla, vaikkakin vielä elossa.

Hän tuo taivaaseen synagogan esimiehen Jairuksen kuolleen tyttären, 38 vuotta Jerusalemissa sairastaneen miehen, kaksi sokeaa Jerikon tien varrelta ja muita sokeita, pahan hengen vaivaaman mykän ja muita mykkiä, ulkokultaisten halveksiman kanaanilaisvaimon...

Hän tuo Isän luo taivaaseen rampoja, raajarikkoja, kuuron ja lähes mykän miehen Galilean järveltä, pahojen henkien vallassa olleita naisia, 18 vuotta köyryselkäisenä kulkeneen naisen, aviorikoksesta tavatun naisen, syntisen halvatun ihmisen Nasaretista, kuudennen miehen kanssa eläneen samarialaisen, ryöväriin ristin puulta... Oi niitä syntejä ja niitten syntisten

määrää, jotka tulevat perille Jeesuksen tähden!

Jumalan kansan häpeä on sen jäsenten olemuksen läpikotainen epäpyhyys ja koko elämän kestävä halu tehdä vastoin Jumalan tahtoa. Paavali kantoi aina mukanaan tuskallista muistoa siitä, että hän oli riistänyt monelta ihmiseltä heidän henkensä. Ja muistojen lisäksi hän tiesi olevansa kelvoton joka ikinen päivä senkin jälkeen, kun ylösnoussut Jeesus kohtasi hänet hänen matkallaan vangitsemaan kristittyjä Jerusalemin ulkopuolella. Kun hän työvuosiensa loppupuolella suunnitteli matkaa Rooman kautta Espanjaan, hän kuvasi kirjeessään roomalaisille itsestään mm. näin:

”...” minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen...en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen...minä tiedän, ettei minussa, se on minun lihassani, asu mitään hyvää...voimaa hyvän toteuttamiseen (minulla) ei (ole); sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon, minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en tahdo, minä teen...Niin huomaa siis itsessäni, minä, joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että paha riippuu minussa kiinni...jäsenissäni minä näen lain, joka sotii minun mieleni lakia vastaan ja pitää minut vangittuna synnin laissa...

Hän siis oli sopimaton Jumalan valtakunnan työhön, itse asiassa sopimaton olemaan Jumalan valta-

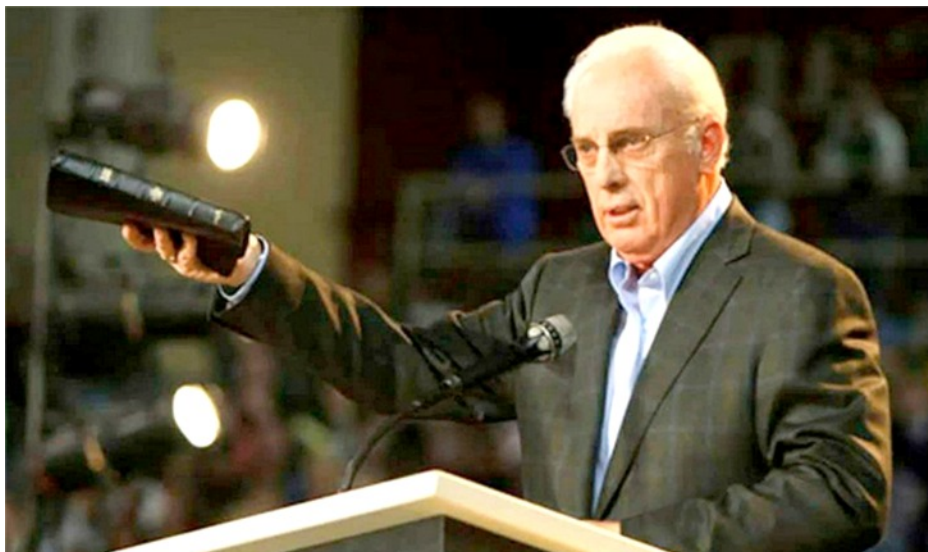
kunnan jäsen. Hän saattoi olla apostoli ja Jumalan valtakunnan kansalainen yksinomaan sen perusteella, että hän häpeällisessä tilassaan, Jumalan tahtoon nähden ristiriidassa, kuitenkin eli uskossa Jeesuksen lunastukseen ja armoon ja antoi siten pelastuksestaan ja apostolisesta työstään kaiken kunnian armahtajalleen Jeesukselle.

Jumalan kansan kunnia on se, että se ei sano vastaan, kun Jumalan sana sen tuomitsee, ei selitä itseään vapaaksi vastuustaan, joka sillä Jumalan edessä on. Jumalan kansan suuri kunnia on, että se suostuu elämään kodittomana kerjäläisenä, joka odottaa iankaikiseen kotiinsa pääsyä Jeesuksen sovitustyön tähden.

Erään suosituksen harhan ydinopetusta etsimässä

Per-Olof Malk

Tri John MacArthurin (kuva yllä) ajatuksia hänen saarnansa pohjalta.

Maailmanlaajaa huomiota saaneen amerikkalaisen seurakuntajohtajan Joel Osteenin isä John Osteen perusti Lakewood-nimisen seurakunnan Houstonissa Texasissa USA:ssa 1959 yhdessä toisen vaimonsa Doloreksen kanssa. John -isä toimi seurakunnan johtavana pappina ja hänen vaimonsa avustavana pappina.

Seurakunta oli aluksi baptistinen niin kuin Osteenien perhekin. Mutta kun seurakuntaan liittyi paljon helluntailaisia ja kun seurakunnan baptisteista tuli karismaattisia baptisteja,

John poisti seurakunnan nimestä sanan "baptisti" ja muutti seurakunnan ei-tunnustukselliseksi (tunnustuskunnista riippumattomaksi). 20 vuotta perustamisen jälkeen 1979 seurakuntaan kuului yli 5000 ihmistä, joista pääosa oli helluntailaisia ja baptistisia karismaatikkoja, mistä syystä seurakuntaa alettiin kutsua lyhyesti karismaattiseksi.

Toiminta laajeni television käyttöön ja ennen pitkää Osteenit lähettivät viikoittain tv-ohjelmia noin 100 maassa. Seurakunnan perustaja-pastorin John Osteenin kuoltua 1999 hänen nuorimmasta pojastaan Joelista tuli isänsä seuraaja ja seurakunnan johtava pastori. John Osteenin 20-

vuotisen työn aikana seurakunnan jäsenmäärä on lähes viisinkertaistunut. Viikoittain kirkossa käyvien määrä on Joelin aikana noussut noin 30 000 ihmiseen. Ajoittain kirkkoviehailijoiden määrä viikossa nousee jopa 50 000:een. Kyse on yhdestä Amerikan suosituimmasta seurakunnasta. Amerikkalainen arvostettu raamatuntutkija John MacArthur on yksi niistä, jotka ovat selvittäneet, minkälainen on se oppi, jota Osteen julistaa ja mikä siinä vetää ihmisiä puoleensa.

Joel Osteen

Osteenin opetuksen ydinajatuksiin kuuluu, että jokaisen ihmisen *sisimmässä on voima*, jota hänen tulee oppia käyttämään. Sen voima avulla kuka tahansa ihminen voi vaikuttaa omaan elämäänsä ja muuttaa sen olosuhteita mieleisikseen. Kirjassaan "Paras elämäsi on nyt", Joel Osteen opettaa, että jokainen voi uskoltaan ja sanoillaan luoda itselleen elämänsä arkitodellisuuden niistä unelmista,

joita hänellä sisimmässään on. Jos ihmisen unelmia ovat esim. oma terveys, taloudellinen vauraus ja huoleton onnellisuus, ihminen voi uskoa siihen, että hän voi saada nämä asiat luomalla ne itselleen. Se tapahtuu siten, että ihminen käyttää sanoja, ilmaisee halunsa ja tahtonsa.

Osteen itse ilmaisee ja kirjoittaa asian näin: "Jos luot itsestäsi kuvan siitä, että sinä menestyt, että olet terve, että sinulla on runsaasti kaikkea hyvää, että olet iloinen, että sinulla on rauha ja olet onnellinen, niin mikään tässä maailmassa ei voi estää sinua saamasta noita asioita." Tämä vaikuttaa olevan hänen oppijärjestelmänsä ytimessä.

"Me kaikki olemme syntyneet maanpäällistä suuruutta varten. Sinä olen syntynyt ollaksesi suuri, ollaksesi voittaja. Jumala haluaa sinun elävän yltäkylläisyydessä. Jo ennen syntymäämme Jumala valmisti meidät elääksemme runsauden keskellä täällä maailmassa ja ollaksemme onnellisia, terveitä, ehjiä. Jos ajatuksissamme alamme väheksyä tai epäillä näitä asioita, emme enää ajattele Jumalan tahdon mukaisesti", kirjoittaa Osteen.

"Muuta oma ajattelutapasi myönteiseksi ja näet, miten Jumala toteuttaa sinun halusi. Hänen silmissään sinä olet vahva ja rohkea, menestyvä ihminen. Siksi sinä olet matkalla uudelle kunnian tasolle." Siltä varalta, että joku kysyy, miten korkeampaan kunniaan pääsee, Osteen vastaa: "Usko, kuvittele mielessäsi, mitä

haluat ja puhu siitä ääneen. Sinun sanasi vapauttavat sinussa olevan voiman. Sanat antavat unelmillesi elämän.” ”Ystävä, sinun suussasi on ihme. Jumala on jo tehnyt kaiken, mitä hän aikoo tehdä. Pallo on nyt sinun hallussasi. Sinun tarvitsee vain sanoa, mitä sinä elämäsi tahdot saada.

Mistä tällainen tulee? kysyy MacArthur ja vastaa: ”Tällainen opetus on lähtöisin sielunvihollisesta. Tämä ei ole lähtöisin pelkästään syntisestä ihmisestä ja hänen syntisestä mielestään. Terveys, vauraus, rikkaus, kaikkien toiveittesi toteutuminen ja halujesi täyttyminen on sitä, mitä sielunvihollinen tarjoaa. Näitten asioitten haluamista kutsutaan kiusauksiksi.” Tästä aiheesta kirjoitti Johannes 1. kirjeessään: ”Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan

maailmasta. Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti.”

Mitä sielunvihollinen sanoi Jeesukselle? Hän kysyi: Miksi sinulla on nälkä? Sinun pitää syödä. Sinun pitää pysyä terveenä. Puhu kiville, sano niille, mitä sinä tahdot ja saat mitä pyydät. Miksi sinä sallisit elämässäsi sen, että sinusta tulee hyljeksitty, halveksittu ja vihattu? Mene temppeliin, nouse sen muurin harjalle ja heittäydy sieltä alas. Kun sinä sen jälkeen lähdet vahingoittumattomana kävelemään, sinua ihmetellään, sinä saat suosiota, sinua aletaan palvoa, sinua pidetään jonakin suurena. Ja jos saamasi palvonta ei ole sinulle tarpeeksi, niin mene korkealle vuorelle, mistä näet kaikki maailman valtakunnat. Ne ovat sinun, sinua varten, niitä vartenhan sinä tulit. Puhu niille kuin kiville ja muuta nuo valtakunnat omiksesi. Sinun tarvitsee

vain sanoa, mitä sinä elämäsi tahdot saada ja saat sen.

Miksi valheopettajat menestyvät? Siksi, että tekevät toisin kuin Jeesus. He uskovat sielunviholliseen ja hän antaa heille, mitä he pyytävät.

SUOMEN EVANKELIUMIKOULU

EVANKELIUMIN OPINTOYHDISTYS RY

Postiosoite: Uudenmaankatu 68 A 21, 05380 Hyvinkää

Puhelin, toimisto: 040 716 6648

Sähköpostiosoite: liisa.malk@evankeliumikoulu.fi

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk, 040 716 6648

ARMO RIITTÄÄ -LEHDEN TILAUKSET: tilaus@nakokulma.info - postitse: Näkökulmajulkaisut, Viskurintie 7, 37500 Lempäälä. (Tarkemmat tiedot sivulla 2).

EVANKELIUMIKOULU NETISSÄ

Evankeliumin opintoyhdistys ry:n ja Suomen evankeliumikoulun kotisivut internetissä osoitteessa www.evankeliumikoulu.fi

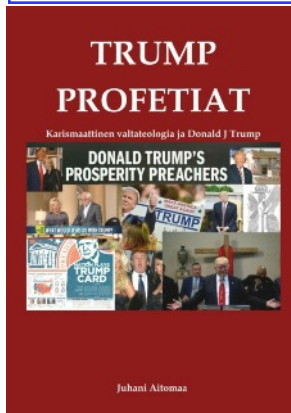
Netissä on mm. yli 200 raamattuluentoa luettavissa ja kuunneltavissa.

Kaikki aiemmin julkaistut Armo riittää -lehden numerot ovat luettavissa lehden arkistossa Evankeliumikoulun sivuilla www.evankeliumikoulu.fi

Postimyyntimme

Hyviä kirjoja sekä CD:lle tallennettuja raamattuluentoja postimyyntimme kautta. Pyydä luettelo.

Tilaukset: liisa.malk@evankeliumikoulu.fi

H. 6,50e+pm
(Digitaalinen pdf -versio
5,50 e)

Tilaukset:
tilaus@nakokulma.info

Postitse:
Näkökulmajulkaisut
Viskurintie 7
37500 Lempäälä

Kirja valottaa tiivistetysti presidentti Donald J Trumpin uskonnollista taustaa ja kuinka Yhdysvaltain presidentinvaaleissa karismaattisen valtateologian (Uusi Apostolinen Uskonpuhdistus, NAR) ja amerikkalaisen kristillisen oikeiston vaikutus oli suurempi kuin koskaan aiemmin. Trumpin valinnan jälkeen näitä henkilöitä kutsuttiin hänen hengellisiksi neuvonantajikseen. Mm. menestysteologi Paula Whittell on suuri vaikutus Trumpiin. Amerikkalainen karismaattinen liike on levittäytynyt ympäri maailmaa menestysteologiasaarnaajien TV -ohjelmien ja uusien "profeettojen" sekä "apostoleiden" ilmestysten ja "suoraan Jumalalta saatujen" sanomien kautta. Trumpin valtaannousu nähdään tässä liikkeessä heidän ideologiansa mukaiseksi Jumalan tahdoksi. Jo ennen Trumpin valintaa eräät karismaattisen liikkeen profeetat antoivat profetioita ja julistuksia, joiden keskipisteessä olivat Amerikan suuruus ja Trumpin erityinen asema Jumalan valittuna kansanjohtajana. Näistä ehkä merkittävin oli Mark Taylorin "Ylipääällikkö - profetia" jota kirjassa myös arvioidaan. Trump otti teemakseen "Make America Great Again" -lauseen, jota ajatusta karismaattisen ja kristillisen oikeiston johtajat ovat seuraajilleen iskostaneet. Kirjassa esitetään ja arvioidaan näitä profetioita ja niiden esittäjien kokemuksia, jotka ovat kultillista gnostilaista ja New Age alkuperää pikemmin kuin Raamatun Jumalan ilmoitusta.

Vapouteen Kristus vapautti meidät.
Pysykää siis lujina,
älkääkä antako uudestaan
sitaa itseänne orjuuden ikeeseen.
Gal. 5:1